

מועצה אזורית דרום

עורך: יוסי רזי
razyf@013net.net

בני ברית ישראל

יו"ר מועצה: אבי ארז
ereza100@gmail.com

עלון מספר 2

לשכת בנימין דה רוטשילד

לשכת נתיבי שלום

לשכת הנשיא ויצמן

אב תש"ף

העלון הדיגיטלי

יולי 2020

תוכן עניינים

דבר העורך – יוסי רזי

דבר יו"ר המועצה – אבי ארז

פעילות לשכת הנשים "בנימין דה רוטשילד", בני ברית ראשל"צ – ד"ר הדס מלכה הכהן.

כלים ומיומנויות לתקשורת חיובית עם הזולת – ד"ר איריס הכהן

עיצוב הבית בגיל השלישי – עליזה ירמיהו

גלגולה של הצגה – יוסי זיו

אבות אכלו בוסר ושיני בנים תקהינה? – יוסי רזי

אינטל-לקט – יורם פורת

חלון לעלון

אנו נמצאים בפתחו של העלון השני.

תוכלו למצוא בו מגוון של נושאים – מהנעשה אצלנו, על תקשורת בין אישית, תקשורת עם הדירה, פיסות מן העבר, הרהורים בין דוריים, מחזה בהכנה, אינטל-לקט ועוד – כולם פרי רוחם ויצירתם של החברים. תודה להם ותודה לאלה שיוסיפו משלהם.

אנו פותחים מדור – "לראות להביט ולהתבונן" – שבו נציג את התמונה המוצלחת של החודש מבין תמונות שתישלחנה ע"י הקוראים. התמונה אמורה לספר סיפור ורצוי – משהו מההווי של בני גילנו.

אנא שילחו תמונה שנראית לכם לכתובת הדוא"ל של אבי או שלי (מופיעות בכותרות).

מדור נוסף להנאתכם ולהנעתכם – מדור חידות וחידודים. שמו "אחודה נא". ייחודו – החידות היחידות בארץ (ובעולם?) שאינן קשורות לאפליקציה כלשהי.

ועוד משהו – השמתם ליבכם שלאחרונה כל משהו שהוא שלילי הוא בעצם חיובי והחיובי נעשה ממש ממש שלילי, מפחיד.

רק בריאות ומשמעות

יוסי רזי

דבר יו"ר המועצה

חברות וחברים יקרים

חשבנו שזה מאחורינו, קיווינו שחוזרים לחיים "נורמליים", אבל לצערנו הקורונה עדיין כאן. כנראה שנצטרך לחיות במציאות הזאת עוד תקופה לא קצרה.

בינתיים אנחנו ממשיכים לפעול בהתאמה למצב ולאילווצים. לפני שבוע ערכנו בלשכת הנשיא ויצמן טקס חלוקת מלגות לסטודנטיות נצרכות. הטקס היה מצומצם וצנוע, אך לא ויתרנו על קיומו ואף הדלקנו את מנורת שבעת הקנים של בני ברית. חלוקת המלגות המסורתית קיבלה השנה משנה תוקף לאור אחד הערכים המרכזיים של הארגון - צדקה ואהבת ישראל, ודאגה לרווחת אחינו.

מצורפים מכתבי תודה, וכמה תמונות מהטקס.

אנחנו מוצאים את העלון השני. משתדלים לגוון את תוכנו ולעניין את הקוראים. תודה לכותבים ולעוסקים במלאכה.

בברכת חברים

אבי ארז

מה קורה בלשכת ראשון לציון בחודש האחרון

לראשונה מסיבת ראש חודש זומית והרצאות בסגנון TED

לראשונה מסיבת ראש חודש זומית והרצאות בסגנון TED בסימן קורונה וטכנולוגיה שסייעה לחבר בין

לבבות- בזה אחר זה הרצו נשים מכל גוני הקשת של החברה; הרבנית **לאה דוברובסקי** שדברה על חודש והתחדשות כתפיסה ביהדות; עו"ד **דנה אייזנר לביא** – יועצת ראש עיריית ראשון לציון למעמד האישה ומנהלת מ.נ.ע. (מרכז זכויות נשים) שדברה על פרשת קורח מחלוקת זכויות נשים; **מושקי לנדאו** ראש ארגון "הנבי" ואושיית רשת שדברה על "לא

צילום: הדס הכהן

בחרתי, נבחרתי" להיות אם לילד מיוחד: מחשבות ותובנות לבחירה אלוקית- וג' תמוז בחסידות חב"ד; **רחל אלגרבל** מנהלת פורום דת ומסורת במשרד לקידום מעמד האישה שדיברה על תפילת פיטום הקטורת וחודש תמוז; **מירי מנגד** פעילה חברתית תורנית בקהילת נשות קריית גנים שדברה על לפתוח את הלב ולראות את הטוב והנשיאה וחברת המועצה ד"ר **הדס מלכה הכהן** שקישרה בין אירועי יז בתמוז לצורך בחישוב מסלול מחדש כפרט וכאומה.

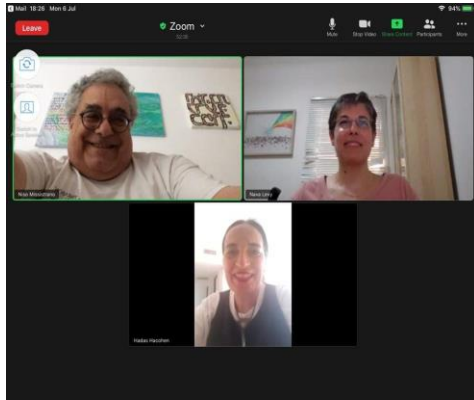
בין ההרצאות להדלקת נר ראש חודש שהדליקה הרבנית **לאה דוברובסקי** וסעודת אמנים המשתתפות נהנו משירתה הנעימה של חברת הלשכה הזמרת **מיכל בידה- כהן**.

"תגובות המשתתפות והנשים שלקחו חלק היו נלהבות. הייתה זו חוויה של גיוון וחיבור בין לבבות שלכל אחת מהן היה את הערך המוסף שלה בערב הזה שנתן הזדמנות להכרות ויחד. חובבות מסורת בצד דתיות ואורתודוקסיות, נשות חסידות. שעתיים של עונג ודיוק בכל חלקי תוכנית המפגש המגוון. המסר שלי בחודש הזה שמסמל את תחילת החורבן בצום יז בתמוז הוא - בנייה וחיבור בין לבבות. אהבת חינם!".

כתבה: ד"ר הדס מלכה הכהן, חברת המועצה ונשיאת לשכת הנשים בנימין דה רוטשילד, בני ברית ראשל"צ

הצטרפות לוועדה מייעצת במיזם הבינלאומי "לרגו"

ב-6 ביולי התקיים מפגש זום מכונן בין מייסדת "לרגו", נאוה לוי לבין נשיאת לשכת בנימין דה רוטשילד ד"ר הדס מלכה הכהן וחברינו ניסו ממסטרוניו יו"ר מועצה תל אביב בארגון בני ברית.

"לרגו" מיזם חברתי חינוכי-טכנולוגי ללא מטרת רווח אשר מציע בחינם שיעורים אינטראקטיביים לילדים ולנוער. "לרגו" בעל הפלטפורמה הכי גדולה בישראל לשיעורי אונליין אינטראקטיביים. הנושאים הנלמדים הם נושאים שבתוכנית הלימודים או יוזמות ייחודיות יש לו קרוב למיליון משתמשים ו-20 אלף מורים שעושים בו שימוש לטובת תלמידיהם ונכון לרגע כתיבת שורות אלו הוא מציע 23,462 שיעורים. הפלטפורמה חנימית ואין צורך ברישום. ניתן לתרגל יחידות צילום : ניסו ממסטרוניו הוראה קיימות או אף לבנות.

נאוה המייסדת וצוות הוועדה המייעצת מתנדבים. ניסו הוא אחד המתנדבים בחברה המייעצת שגייס את ד"ר הכהן להיות חלק מהוועדה המייעצת ולקחת חלק בהתנדבות זו למען כלל ילדי ישראל ובמיוחד אלה שאין להם אפשרות לממן שיעורים פרטיים. ד"ר הכהן היא גם מרצה ומומחית לשילוב טכנולוגיות בהוראה ולמידה ותשמח לתת מהידע והניסיון שלה בתחום טכנופדגוגיה לטובת המיזם החברתי הנפלא הזה בשם ארגון בני ברית. ואתם/ן חברי בני ברית מוזמנים להיכנס להצ'ץ, להיות חלק מקהילת לומדי ומורי "לרגו, ואף להפיץ בין חברי הלשכות שלכם.

מבשלים יוזמות חברתיות חינוכיות ברמה ארצית

ב-2/6/2020 יזמה ד"ר הדס מלכה הכהן, נשיאת לשכת בנימין דה רוטשילד שני מפגשי הכרות חשובים בין עידו קובץ' מנהל תחום כדורגל בעמותת עילי ועם יצחק לנגה מנכ"ל עמותת "חיבור חדש" – שירות לאומי אזרחי לבין נשיא בני ברית ישראל דניאל גרץ.

ד"ר הכהן אשר מונתה לאחרונה כנשיאת עמותת עילי לקידום כדורגל תרבות ונופש לילדים עם צרכים מיוחדים בחרה לבצע את המיזם הראשון שלה כנשיאת עמותת בבני ברית. לצורך זה קיימה מפגש עם נשיא בני ברית ישראל דניאל גרץ ועם עידו קובץ' מנהל תחום הכדורגל. המטרה: חיבור ושותפות כל 70 הלשכות בני ברית בארץ ותרומה לקידום אוכלוסיות מיוחדות בחברה שלנו.

לדברי ד"ר הכהן: "ארגון בני ברית בארץ משנת 1888 ובעולם מאז 1843 שם לו ליעד לקדם נושאים שעל סדר היום החברתי והציבורי של ישראל והתפוצות. הבעיות, הקשיים,

צילום : זהבה גייר, בתמונה עידו קובץ', ד"ר הדס מלכה הכהן נשיאת רוטשילד, ודניאל גרץ נשיא בני ברית ישראל

והאתגרים החברתיים של אוכלוסיות מיוחדות שעולים על סדר היום הציבורי והחברתי מלמדים אותנו שזהו נושא הדורש סיוע וקידום בארץ ובעולם. עמותת עילי נותנת את המענים באמצעות ספורט הכדורגל וקידום פעילויות תרבות ופנאי. את עמותת עילי הקים ומוביל עידו קובץ', מי שענף הכדורגל היה עבורו מקצוע ולימים בחר לעסוק בפסיכותרפיה וניתוח התנהגות אשר הובילו אותו לרעיון הנפלא של עמותת עילי. כיום עמותת עילי

מפעילה ב-12 רשויות (את מיזם הספורט החברתי לילדים ונוער מיוחדים. השלב הבא הכשרת מדריכים מובילים ופתיחת סניפים בערים נוספות לטובת אוכלוסיית המיוחדים. ולצורך זה חברי הארגון מוזמנים להביע רצון ולקחת חלק. אני מודה וגאה בנשיא בני ברית ישראל על רגישותו לאוכלוסיות מיוחדות ומתן ערך, הלכה למעשה, לשילובם וקידומם בחברה". יצוין כי המפגש תועד גם בעיתון אלקטרוני מקומי 106 <http://www.be106.net/231/39120> המפגש השני התקיים עם **יצחק לנגה** מנכ"ל **עמותת "חיבור חדש"** – שירות לאומי אזרחי, עסק בסיעור מוחין ליצירת כוח משותף עם ארגון בני ברית ולשכותיו. עמותת 'חיבור חדש' עוסקת בהפניית מתנדבים מכלל מגזרי החברה הישראלית לשירות לאומי משמעותי, במשרדי ממשלה, גרעינים תורניים, מוסדות חינוך ובריאות, גופי בטחון פנים ועוד.

העמותה פיתחה תשתית מקצועית לאיתור מתנדבים והשמתם לתפקידים בעלי משמעות, והיא מלווה את המתנדבים באופן פרטני וקבוצתי לאורך תקופת שירותן, בשיתוף פעולה עם רשות השירות הלאומי-אזרחי, מתוך תשומת לב לשני דגשים מרכזיים: מחויבות חינוכית ורגישות חברתית; הקניית ערכים חינוכיים וחברתיים של דאגה לזולת ורגישות

צילום: יצחק לנגה, בתמונה: דניאל גרץ נשיא בני ברית ישראל, ד"ר הדס מלכה הכהן, נשיאת לשכת רוטשילד, יצחק לנגה מנכ"ל עמותת "חיבור חדש" - שירות לאומי אזרחי.

חברתית, וחיבור בין מגזרים בחברה. חזון עמותת **"חיבור חדש"** משתלב

ותואם את הערכים שעליו קמה בני ברית ומכאן החיבור. התחברות בני ברית ולשכותיה לעמותת **"חיבור חדש"** תהא בבחינת ערך מוסף לעמותה ותתרום לפרסום ארגון בני ברית ברמה ארצית. אופי החיבור- סיוע של בני ברית למערך השירות הלאומי אזרחי של העמותה והצטרפות העמותה לפעילויות שהלשכות מפעילות ואף קיום מפגשים משותפים ויוזמות חינוכיות וחברתיות. במפגש סוכם כי פיילוט השותפות יחל בדצמבר 2020 ועד אז יבנה מודל יחד עם ד"ר הדס הכהן לגבי אופי השיתוף ודרכי עבודה משותפים.

ראויה לשבח בלשכת בנימין דה רוטשילד, החברה **שלומית מלנבוים** על תרומתה בחלוקת מגשיות מזון ומטעמים לשבת בכל יום שישי לאזרחים ותיקים ובניהם ניצולי שואה בעיר ראשון לציון.

שלומית מלנבוים

צילום: אריק מור, חברי ועדת ארגון בני ברית & יד לשריון עם הקשנר בטקס חלוקת מלגות לחיילי השריון.

בתמונה: קצין שריון ראשי אוהד נגמה, נשיא בני ברית ישראל דניאל גרץ, יו"ר ועדת חינוך עמותת יד לשריון נחמה בר כוכבא, ד"ר הדס מלכה הכהן נשיאת בנימין דה רוטשילד, האלמ במיל שאול נגר עורך בטאון "יד לשריון".

"ארגון בני ברית למן היווסדו החל משנת 1888 בארץ, עוד לפני קום המדינה, הציב לעצמו מטרות שיש בהן השפעה לעיצוב דמותה של חברת העתיד שלנו ודמותה של המדינה היהודית. אחת מהן היא עידוד ההשכלה הגבוהה למי שידם אינה משגת.

זו השנה שלישיית שאנו מארגון בני ברית מעניקים מלגות לימודים לסטודנטים חיילי המילואים של חיל השריון. חיילים שהומלצו על ידי מפקדיהם על פז"מ מרשים של ימי מילואים ועל צורך במלגת לימודים. הקריטריונים הנוספים שעמדו לנגד חבריי לוועדה היו מתן מלגות לחטיבות שלא קיבלו אשתקד וייצוג נשי. אני שמחה וגאה בחבריי לוועדה על ההסכמה המשותפת לבחירות המדוייקות ועל הטמעת המסר לבחירה של נשים מילואמניקיות "מורעלות", כפי נהוג לומר בעגה הצבאית. מבין שש מקבלי מלגות הלימודים, שתי נשים. האחת מדריכת מרגמות והשנייה קצינת שליחות בגדוד השריון מחטיבה שבע. כמי שהובילה את הרעיון לייצוג נשי בוועדה וגם מט"קית (מדריכת טנקים) לשעבר, במחזורים הראשונים של חיל השריון- בעיני זהו הישג, כבוד והתרגשות עצומה. מהרקע של כל אחד ואחת של מקבלי המלגות וההמלצות היפות שניתנו על ידי מפקדיהם/ן, המפגש האישי וההתרשמות שלי משיחה עימם ועימם בטקס קבלת המלגות - אני יכולה לומר שהם/ן היהלום החברתי שגם החטיבה וגם החייל וגם ארגון בני ברית שמח להתהדר בהם ובהן. מאחלת לכל מקבלי המלגות הצלחה בלימודים וגאה בהם ובהן על ראיית ערך לשירות המילואים, אהבת החייל, אהבת המולדת ותרומתם/ן לחייל ומודל לחברת מופת".

כתבה: ד"ר הדס-מלכה הכהן, חברת ועדת המלגות בני ברית –יד לשריון, נשיאת לשכת נשים בנימין דה-רוטשילד, בני ברית ראשון לציון.

כלים ומיומנויות לתקשורת חיובית עם הזולת

ד"ר איריס הכהן

יועצת זוגית ומשפחתית ויחסים בין הורים לילדים, סגנית נשיאה לשכת בנימין את דה רוטשילד ראשון לציון

מיומנות חשובה ליצירת תקשורת בכלי "טמפרטורה יומית" היא שאלת שאלות. שאלות שאלות היא אחת מכלי "טמפרטורה יומית" והיא כלי עוצמתי. על-מנת להגיע להכרות מעמיקה עם בן/בת הזוג או עם הזולת, אנחנו יכולים לשאול תחילה את עצמנו האם אני יכולה להיות סקרנית לגבי האחר. גם אם אתם/ן חושבים/ות שאתם/ן יודעים/ות הכול על האחר, לפעמים נופתע לגלות עוד רבדים שאיננו יודעים/ות באמצעות שאלת שאלות ודיאלוג מעמיק. שאלת שאלות פותחת בפני בני הזוג פתיחות אמוציונאלית, פתיחות לאינטימיות, ופתיחות להבעת צורך ומתן מענה לצורך. שאלת שאלת תורמת לקרבה עם בן/בת הזוג או בכלל עם הזולת.

שאלת שאלות – כדוגמא: איך עבר עליך היום? אולי קצת להרחיב אם יש משהו שמציק ופה המקום לעורר לשאלה את בן או בת הזוג. אם יש שאלה שרצית לשאול ולא העזת או לא חשבת לשאול?

ועוד שאלות חשובות שמעמיקות את ההיכרות עם האחר כמו: אלו תכונות מתארות אותך בצורה הכי מיטבית? אילו תכונות אתה מעריך/ה באנשים אחרים? מה הן האמונות שלך? על מה מבוססות האמונות שלך? מהן הציפיות שלך מהקשר?

תחום נוסף שתורם לתקשורת חיובית עם הזולת היא הבעת משאלות, חלומות ותקוות. על-מנת להפוך את

הזוגיות, או קרבה עם האחר למשמעותית יותר היא היכולת שלכם להגשים את המשאלות והחלומות של האחר. דרך הגשמת המשאלות והחלומות אתם יוצרים חיבור לאחר ויוצרים לעצמכם איכות חיים טובה יותר.

–הכינו רשימה מה החלומות/ התקוות/ המשאלות שלכם במערכת הזוגית? ושוחחו על כך עם בן/בת הזוג או עם האחרים המשמעותיים לכם. לדוגמא: החלום שלי הוא....

אז אל תפסיקו לחלום ולהגשים משאלות של אחרים.

שלכם ושלכן

ד"ר איריס הכהן

יועצת זוגית ומשפחתית ויחסים בין הורים לילדים

סגנית נשיאה לשכת בנימין את דה רוטשילד ראשון לציון

עיצוב הבית בגיל השלישי

עליזה ירמיהו

תכנון ועיצוב פנים, לשכת בנימין דה רוטשילד ראשון לציון

רוב חיינו היינו בעבודה, טיפול בילדים ובכלל מרוץ החיים. הגיע הזמן להתחיל ליהנות ולשדרג את איכות החיים ולהתאים את הבית לצרכים החדשים בחיינו. יש כמה דברים חשובים שצריך לקחת

בחשבון בעיצוב דירה בגיל השלישי :

• חלוקת חדרים נכונה

עכשיו שהבית יתרוקן תכננו את החדרים הפנויים לביקורי הנכדים ו/או למטפלת קבועה בעתיד. מומלץ למקם חדר רחצה ושירותים נוספים צמוד לחדר האירוח.

• שינוי בחדר הרחצה

❖ אמבטיה אמנם מפנקת, אבל בגיל זה מומלץ להחליפה במקלחון גדול ומרווח.

❖ חשוב להקפיד על דלת שנפתחת לכיוון חוץ, להקלה על חילוץ במקרה הצורך.

❖ נדאג שהריצוף יהיה "אנטי סליפ" (נגד החלקה) בדרגה הגבוהה ביותר ונוסיף מאחזי יד למקרה של מוגבלות פיזית ויספקו לנו תמיכה ידנית.

❖ מומלץ גם להתקין ספסל מובנה בתוך המקלחון, שיאפשר רחצה בישיבה, ואם אין מקום נכניס ספסל נייד.

❖ ארון האחסון למוצרי היגיינה, הקוסמטיקה והתרופות יותקן במקום שיהיה נוח להגיע אליו.

❖ אם נרצה להתפנק וחדר הרחצה מאפשר זאת מבחינת המקום, נתקין כיורים נפרדים שישדרגו את הנוחות.

• פתחים רחבים לדלתות

פתחי הדלתות יוגדלו לרוחב 90 ס"מ למעבר נוח לכסא גלגלים למקרה ונצטרך בעתיד.

• מעברים נוחים

דאגו לתכנון מסדרון רחב ידיים (לפחות 110-120 ס"מ) למעבר נוח עם כסא גלגלים במידת הצורך.

• רצפה ישרה ומפולסת

בדקו שהריצוף יהיה ללא אריחים בולטים או שבורים ואם יש פרקט בבית, שלא יהיה בו בליטות. בנוסף, מומלץ שהריצוף יהיה בגוונים בהירים, מכיוון שריצוף עם דוגמאות מקושקות מידי, עלול לרצד לעיניים מבוגרות.

- **תאורה נכונה ומחושבת בבית**
בתכנון החלונות ובחירת הווילונות בסלון ובחדרים, נקפיד שתתאפשר זרימת אוויר ואור שמש טבעית שמשפרת את מצב הרוח (חוסכת בחשמל).
- **שטחי אחסון נגישים**
במטבח דאגו למקם את התנור במקום גבוה כדי שלא יהיה צורך להתכופף בכדי להוציא את המגשים הכבדים. את המיקור הכבד דאגו למקם על משטח העבודה, כדי שלא תצטרכו להרימו ולהעבירו ממקום למקום. המעיטו כמה שניתן באחסון בארונות המטבח הגבוהים.
ניתן להכניס את הטאץ' האישי שלכם בעיצוב הבית שלכם אשר יספר את סיפור חייכם: תמונות, אוספים, חפצי אומנות, ספרים או כל דבר אחר, ניתן לשלב אותם בחלל בנגרות מיוחדת או בתלייה על הקירות.
לסיכום: הקפידו על ריהוט ועיצוב שיקלו על חייכם. למען ביטחונכם, רצוי להמעיט בחפצים או אביזרים שמונחים על הרצפה ואתם עלולים ליפול מהם.
זכרו, נוחות ובטיחות הם הקריטריונים החשובים ביותר בתכנון בית בגיל השלישי.
לכל שאלה אני לרשותכם. טלפון נייד **052-3413041**

עליזה ירמיהו תכנון ועיצוב פנים

גלגולה של הצגה

יוסי זיו, מחזאי

היום הולכים לתיאטרון. אנחנו מתרווחים בכיסא, האורות מתעממים, מבקשים מאתנו לכבות טלפונים לרגע משתררת דממה באולם, השחקנים מאחורי הקלעים, הקהל, כולם דרוכים, בעוד רגע יעלה אור על הבמה ותתחיל התרחשות לנגד עינינו. במשך השעה וחצי, שעתיים הבאות נצפה בסיפור המתרחש על הבמה. נחווה את חוויותיו של הגיבור, נתייטר בייסורי אהבה של הגיבורה, נשנא את הנבל, נצחק על שנינותו של החכם, נזדהה עם הדמויות בדרמות סוחפות, נבכה בטרגדיות ונצחק בקומדיות.

אך כל ההתרחשות שעל הבמה היא סופו של תהליך שהתחיל אי שם במוחו הקודח של המחזאי. החיים מספקים לנו הרבה מצבים המהווים חומרי גלם ליצירה עבור המחזאי, לא בכדי כתב אחד מגדולי המחזאים ויליאם שייקספיר "כל העולם במה, וכל אנשיו ונשותיו שחקנים הם"; { מתוך "כטוב בעיניכם" }. נפתלות ונפלאות דרכן של מחשבות מהרגע שאירוע כלשהו קורה ומעורר את חושיו של המחזאי עד שהמחזה קורם עור וגידים הופך להצגה על במה, לפעמים חולפות שנים מרגע זה עד כתיבת המחזה.

ברשותכם, אקח אתכם למסע קצר בדרך שלי לכתיבת המחזה "הנוסע הסמוי". בימי ההפגנות נגד את הפליטים האפריקאים בדרום תל אביב. ראיתי אנשים חסרי תקווה יושבים על הגדרות מנסים את מזלם בעבודות מזדמנות. כאדם וכאזרח המדינה היחס לפליטים האלה קומם אותי אז וגם היום. מראות אלה הזכירו לי מקרה שזעזע את המדינה בשנות השמונים כאשר רב חובל ישראלי זרק מספינתו בלב ים נוסע סמוי אפריקאי. (הפרשה נחשפה בזמנו על ידי עיתון חדשות). חלפה מחשבה בראשי מה היה קורה לו פגש רב החובל את האפריקאי מהספינה כאן ברחוב.

שאלתי את עצמי איזה דיאלוג יכול להתקיים בין שניהם. איך אני יוצר קונפליקט? מה באמת קרה שם על הסיפון? מה היו שיקוליו של רב חובל? מה העמדה שנקט הצוות? מה קורה עם רב חובל היום? האם הוא מצטער? מה הסיפור שאני רוצה לספר האם את סיפורו של רב

החובל או של הנוסע הסמוי? איפה אני ממקם את העלילה? על ספינה בלב ים או בתל אביב של שנות האלפיים? מה המסר שאני מעוניין להעביר לצופים? האם אנחנו מדינה גזענית? בליל השאלות האלה ליווה אותי במשך כמה חודשים עד ההחלטה לכתוב מחזה. כמחזה המבוסס על אירועים אמיתיים עשיתי תחקיר מקיף שבסופו הובהרה לי תמונת האירוע שהתרחש על הסיפון האוניה, התנגדות הצוות עד כמעט מרד, נימוקי רב החובל, המשפט ותוצאותיו. כיום רב החובל אדם מאד מבוגר חי בבית אבות ובראיון טלוויזיוני אמר שאינו מתחרט לרגע על מעשיו ואף היה חוזר עליהם.

על בסיס כל החומרים האלה ניגשתי למלאכת הכתיבה שארכה כשנה, בעזרתו של אמיר אוריין מ"תיאטרון החדר" בתל אביב נכתב מחזה לשחקן יחיד (מונודרמה) שבו רב החובל מספר את סיפורו כאדם זקן, עייף ונירגן לחבריו בבית האבות לאחר שראה בחור אפריקאי ברחוב שהזכיר לו את הנוסע הסמוי.

ההצגה "הנוסע הסמוי" הוצגה ב"תיאטרון החדר" ברחבי הארץ וגם באולם בני ברית ברחובות.

לראות להביט ולהתבונן

צילום החודש

ידידות נשים רבת שנים

צילם: יוסי רזי

אבות אכלו בוסר ושיני בנים תקהינה?

יוסי רזי

מסתבר שהקורונה נמצאת כאן, היא לא נוטשת מחר או מוחרתיים, היא תלווה אותנו עוד חודשים רבים, תעלה ותרד. כמו תמנון גדול שפורש זרועותיו לכל עבר.

והיא מעוררת בעיות של יום יום – איפה הנחתי המסכה?, איך להפעיל הזום בשיחת חברים? האם להגיע לסופר שהיה בו לפני שבועיים מקרה של קורונה.

אבל – היא מציפה גם סוגיות יותר מהותיות על עצם קיומנו כאן כדור הזקנים/זקנים פעילים/מבוגרים/בני הגיל השלישי/קשישים/הבייבי בומרס – כל מה שמגדיר אותנו, חברי קהילת בני ברית, ועל הקשרים שבינינו לבין הדורות הצעירים מאיתנו – בנינו, נכדנו, אלה המכונים דורות ה-Z,Y,X.

באותם ימים שבהם הלכה הקורונה והתפשטה והתקשורת פלטה ללא הרף דיווחים על הנדבקים, הקשים והמונשמים, המאומתים והמתים – תקפו אותנו דאגות כבדות. התמונת משיבא, מתל השומר ודומיהם, ולא פחות מהן – בתי האבות שננטשו ע"י עובדיהן והמשאיות שהובילו ארונות באיטליה, הארץ עם הקשישים הרבים, לא השאירו מקום רב לדמיון. לא אצלנו ולא אצל בנינו ילדינו. תישארו בבית, שלא תעזו לצאת, הם ציוו עלינו, תפסו פיקוד על חיינו. הערכנו אותם על כך. הערכנו אותם אף יותר בשל העובדה שהם בעצם הסובלים הגדולים מאותה קורונה. אנחנו (והכול כמובן בהכללה) רגישים לה מבחינה בריאותית (הם כמעט ולא, לפחות לפי התיאוריה השלטת עכשיו), אבל הם הנפגעים כלכלית, הם בעצם שוכבים על הגדר בשבילנו.

תמצית הדיאלוג הזה שבין הדורות הם שני מספרים נוקבים: מספרם של אלה שעבודתם נפסקה באבחה אחת, מהיום למחר, לעומת מספר הנפטרים (שגילם הממוצע, כך נכתב – 82). היו כאלה מאיתנו שהוסיפו ועשו חישוב מצמרר, שבהנחות שונות – על כל נפטר אחד ישנם 1300 מובטלים.

וישנם אחרים שהצהירו בפני ילדיהם, שאם יהיה צורך לחברם למכונת הנשמה, שלא יהיה, הם מוותרים על התענוג, הם אינם רוצים להטריד אותם, את הילדים, הם מעדיפים לעשות זאת בדרכם שלהם. אבל הרוב הסתפק באמירה שאין זה הוגן וראוי שאנו מעמיסים עצמנו וסבלותינו על הילדים, זה לא מגיע להם. סוג חדש של דאגה הורית לצאצאים..

אך ככל שעוברים הימים, ועל המסכים מופיעות עוד ועד נשים ואנשים, צעירות וצעירים, מבוגרות ומבוגרים ומבכים את מר גורלם על התהום הכלכלית שעומדת לפתחם וזועקים בייאוש לסייע מהמדינה – ישנם כאלה מבינינו שפנינים אצבע תוהה (לא מאשימה) כלפיהם: מדוע אתם, ילדים חביבים שלנו, אנשי ה-Z.Y.X לא חסכתם במשך כל השנים? למה לא הכנתם עצמכם ליום גשום? ראו אותנו הזקנים, הורינו חינכו אותנו שיש לחסוך, לשים בצד; הם, ואנחנו כילדים, חווינו את תקופת הצנע, למדנו מהם. כעת יש לנו החסכונות שלנו. בחלקם אנחנו מסייעים לכם, כי אנחנו במוצהר לא שייכים לתנועת פי"ל, "פחות ירושה לילדים", בוודאי שלא בתקופה כזאת. ולכן – מדוע אתם לא עשיתם זאת? למה סיגלתם לכם אורח חיים של צריכה ללא גבול, של חמישה זוגות נעליים לכל אחד מהילדים (הנכדים הנסיכים) בכל ראש חודש, של ארוחות במסעדות הכי טובות, של מגורים בשכירות בתל אביב ב-8000 שח לחודש, של טיולים באירופה למטרות סקי (ראינו כאלה בצעירותנו רק במגזינים אירופאים) ועוד שכאלה.

ועל כך הם יענו לנו בעדינות: הורינו היקרים, אתם חייתם ופעלתם בתקופה של יציבות, היו לכם משרות קבועות, משכורות בטוחות, פנסיות ממתנות; המשטר היה סוציאליסטי ועל אף חוליוו הוא לא הפקיר את האזרח הקטן. ואנחנו, כלומר ילדינו, חיים בעולם אי ודאי, עוד הרבה לפני הקורונה; מלחמת הקיום גדולה, התחרות על כל תפקיד עזה ופרועה, הקפיטליזם חזירי, מחירי הדירות בשמיים, אנחנו עובדים שלא כמותכם 24/7 ואם לא נענה ב-8 בלילה

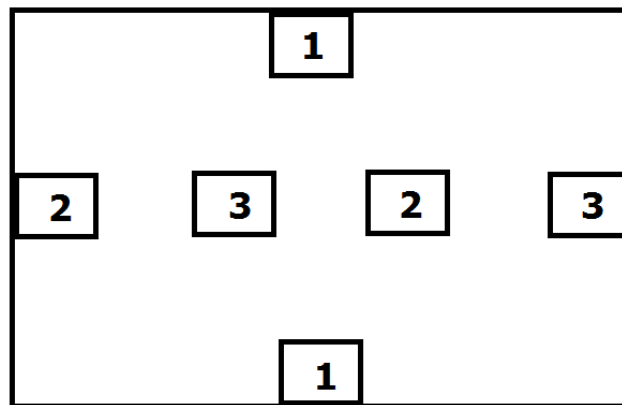
לבוס או ב-6 בבוקר ללקוח באוסטרליה לא יהיה אקזיט ואנה אנו באים? ואם כבר נשאר משהו לחסוך אז בשביל מה בכלל לעשות זאת כאשר הריבית, התשואה היא בעצם אפס אחד גדול. אצלכם הרי זה לא היה כך.

ועל כך נשיב להם ש:..

לדיאלוג הזה יש לפי הבנתי המשך או אפילו המשכים שונים. אבל אני מעדיף לעצור כאן ולצפות מכם הקוראים להמשכים אפשריים, לתגובות משלכם.

אחודה נא

חידת קו

חברו 1 ל-1 2 ל-2 3 ל-3
בקו אחד רציף בין כל זוג בלי לצאת מהגבולות ובלי לעלות עם קו על קו או על המספרים האחרים

חידת שרלוק הולמס :

דוקטור ווטסון סיפר לשרלוק הולמס הבלש הנודע את הסיפור הבא: "איש אחד ישב עם אשתו בסלון. האיש קרא להנאתו ספר מתח ואשתו סרגה אפודה האיש היה שקוע בקריאה ובפרק שקרה סופר על מרדף מכוניות אחרי פושע נמלט היה חמים ונעים בחדר, האיש הרגיש שהוא מנומנם ואט אט עצם את עיניו ונרדם. ובחלומו ראה האיש את עצמו משתתף במרדף המכוניות ממש כמו בסיפור. בהמשך החלום הגיע האיש עם מכוניות לפסי רכבת, והחליט לחצות אותם במהירות. אבל כאשר התקרב לפסים הוא ראה, בזווית עינו, את הרכבת המתקרבת אליו במהירות עצומה. בינתיים סימה אשתו של האיש לסרוג את האפודה, והחליטה שהגיע הזמן לשכב לישון. או אז שמה לב לכך שבעלה ישן על הספה.

האישה נגשה אל בעלה וניערה את כתפו כדי להעיר אותו, ובדיוק אז - בחלום - הרכבת התנגשה בכל העצמה במכוניתו של האיש. האיש נבהל כול כך, עד שקיבל התקף לב ומת במקום. "אינני מאמין לסיפור זה!" אמר שרלוק הולמס. "כול הסיפור הזה הוא שטויות" מה הניע את שרלוק הולמס להיות בטוח בכך שאין כול אמת בסיפור הזה?

פתרונות בעלון הבא

אינטל-לקט

כללים מתורת ה: פורת-תאו
(פורתיזם)

כללים לכניסה למשא ומתן:
איך אמר בלעם: *דִּדְךָ בְּרִדְךָ לֵק*
מניין לך ??? שבמשא ומתן:
עודף פירוט במידע עלול להזיק?

צא ולמד מיעקב אבינו שרצה "ללכת על בטוח"
בהגדירו: "ברחל ביתך הקטנה":
נתן ללבן הארמי להבין כי הוא יכול
למסור לו (מבלי הנד עפעף) את:
רחל ביתך הקטנה = רבקה
ומכאן שקצת ערפול במורח התיכון
לא מזיק...!!! [הברקה או מיקרה?]

אינטל-לקט ע"י: יורם פורת ליצירתיות עסקית

D-DRBSE 1-11.00 PORATAO

יורם פורת

בעלון הבא, בין השאר:
אופירה פנחס מכינה בייגלה ירושלמי
דני גרץ על חגיגת יובל צבעונית של בני ברית לפני שנים רבות
צביקה תדמור מתאר את ט"ו באב ברחובות

תם ולא נשלם - נתראה בעלון הבא

